

ADAM MAZEK
TRANSCIENCE

PART III

TRANSCIENCE – PART III

Each of us swims in the river of time to reach the impassive ocean of eternity at the mouth of the river at the end of his journey. In this ocean are irretrievably submerged the thoughts, emotions, and memories of all the people who have already passed away. How many people in the world have there been whose trace has been irretrievably lost? The echoes of their voices and thoughts are no longer heard and will never be read. The history of humanity, as we commonly know it, is very superficial. The written history is the tip of the iceberg, a speck, a sliver, a slice, a fragment of our galaxy compared to the vastness of the Universe. Everything else is unknown to us because the thoughts and impressions of the millions of people who have passed away have not been preserved, written down, and recorded. Somewhere, on the surface of the insensible ocean of eternity, there are islands with lighthouses. They are visible because they have not been forgotten. Lighthouses, a kind of signpost, are written works, musical works, paintings, sculptures, monuments, buildings, and cities that have stood the test of time. I want my photos and texts not to drown in the boundless ocean of oblivion and form a lighthouse that will give other people light and hope. As of today (I wrote this text on the 12th of December, 2023), I am going with the current on the river of time. The inevitable destination is the ocean of eternity, that is, death.

Yet, I am driven by a desire to leave a part of myself for future generations. I refuse to let my thoughts, impressions, feelings, and insights fade away with my body. This is why I engage in street photography and write texts. I hope to inspire others to see life as a continuous contemplation of the passage of time and the inevitability of death.

ADAM MAZEK

PRZEMIJALNOŚĆ – CZĘŚĆ III

Każdy z nas płynie w rzece czasu, by na końcu swojej podróży, przy ujściu rzeki dojść do obojętnego oceanu wieczności. W oceanie tym bezpowrotnie zatopione są myśli, emocje i wspomnienia wszystkich ludzi, którzy już odeszli. Ile na świecie było ludzi, po których ślad bezpowrotnie zaginął? Nie słyhać już i nigdy nie będzie słyhać echa ich głosu i myśli. Powszechnie nam znana historia ludzkości jest bardzo powierzchowna. Spisana historia to wierzchołek góry lodowej, pyłek, skrawek, wycinek, fragment naszej galaktyki w porównaniu do ogromu Wszechświata. Wszystko inne jest nam nieznane, ponieważ nie zostały zachowane, spisane i utrwalone myśli i wrażenia milionów ludzi, którzy odeszli. Gdzieś na powierzchni nieczułego oceanu wieczności są wysepki z latarniami morskimi. Są one widoczne, ponieważ nie zostały zapomniane. Latarniami morskimi, swoistymi drogowskazami są dzieła pisane, utwory muzyczne, obrazy, rzeźby, pomniki, budynki, miasta, które przetrwały próbę czasu. Chcę, żeby moje zdjęcia oraz teksty nie utonęły w bezkresnym oceanie zapomnienia i utworzyły latarnię, która da innym ludziom światło oraz nadzieję. Na dziś (tekst ten napisałem 12 grudnia 2023 roku) płynę z prądem rzeką czasu. Nieuniknionym celem jest ocean wieczności, czyli śmierć.

Niemniej, chcę zostawić ułamek swoich przemyśleń dla przyszłych pokoleń. Nie chcę, żeby moje myśli, wrażenia, uczucia, spostrzeżenia, zatonęły i przeminęły wraz z moim ciałem. Chciałbym, żeby inni ludzie uwierzyli, że życie to jedna wielka kontemplacja upływającego czasu i nieuchronnej śmierci.

ADAM MAZEK

PL **MOTOKUR**

Biuro Obslug

Al. Niepodległości 90 lokal 2
(Metro Raczewska)

WINDOSZ D&P KURSA
D&P

22 353 33 99
501 10 66 10

www.motokurs

Kursy kat

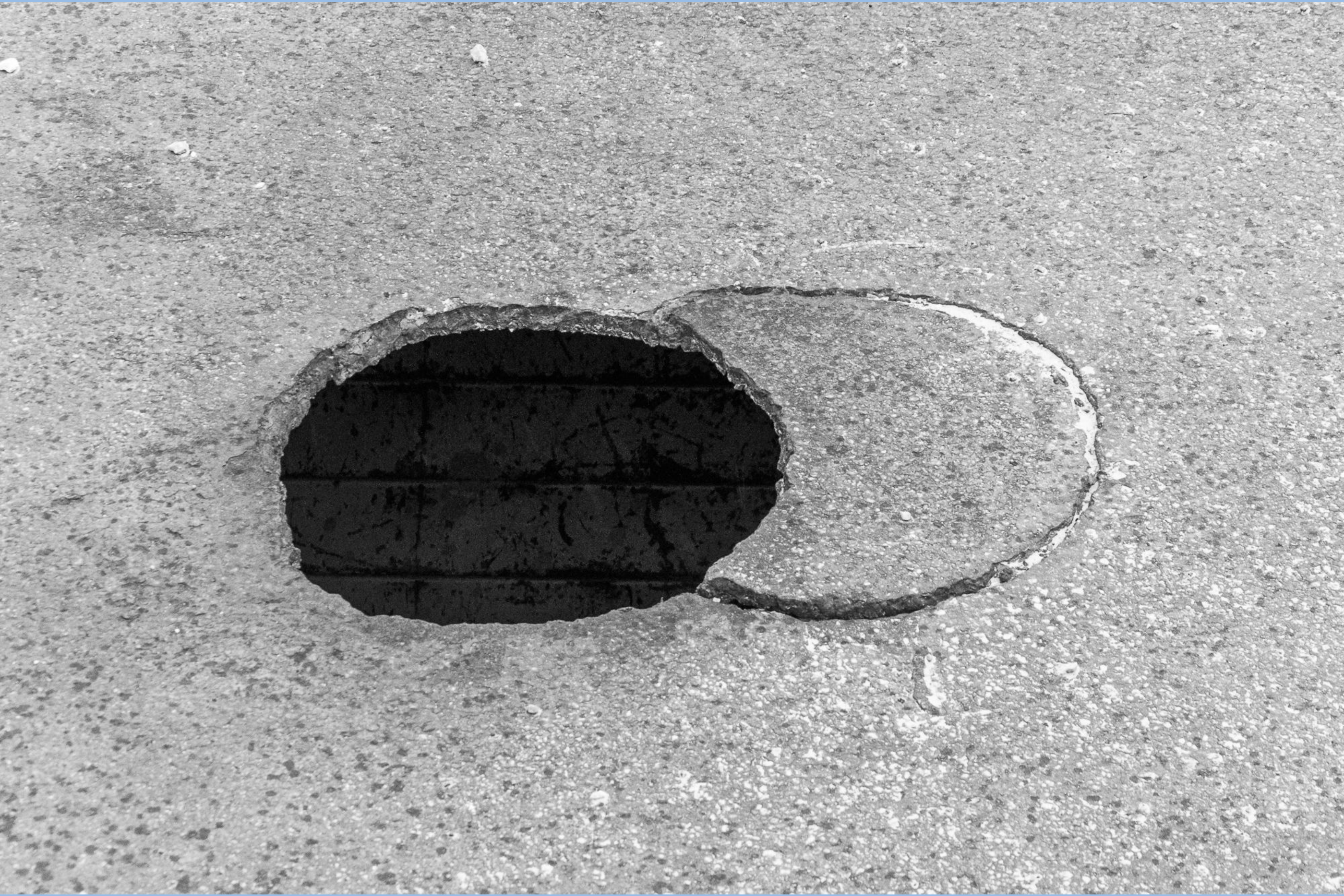
TRANSIENCE

TRANSIENCE

THE END